

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 14. Charitas sit universalis erga omnes. Ex Vet. Nov. Patribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

O charitas! tibi oculos nunquam siccos esse, aut misericordia permittit, aut gaudium. S. Zeno ferm. de fide, spe, & charit.

Amor ad dilectum, injurias dilecti suas profecto persecutiones facit; etiamsi ipse esset circumquaque pacatus. Et diligens proximum, ut seipsum, in animo persecutionem patitur, cum ipsum videt affligi, manens ipse non tactus. S. Bern. Sen. f. 9.

§. XIII.

*Charitas erga Infirmos.
Ex Veteri, & Novo.
Motiva.*

Non te pigeat visitare aegrotum: ex his enim in dilectione firmaberis, Eccl. 7. 39. Syr. Non tadeat se visitare infirmos, quia propter hos diligeris. S. Bonav. Him. am. c. 1. Cur anima tota die anxialis post Christum: indicabo tibi, quem diligit anima tua. Certè in infirmaria jacet, & ibi torquetur. Curre, & sibi ministra; sibi comparere infirmanti. Corn. hic.

Cum Jesus venisset ad domum Petri, vidit sorum ejus jacentem, & febricitantem. Math. 8. 14. Mox ingressus non convertit oculos ad sedes pro quiete, non ad cibos, sed ad aegram: quia oculi ejus maximè rapiuntur ad miseros; ut eis medeatur. Sylv. hic.

Curam illius habe. Luc. 10. 35. Scilicet infirmi; & quodcumque supererogaveris, ego, cum rediero, reddam tibi. Et Dominus pro obsequio infirmis facti retribuet. Christus ipse non legitur circa alia opera misericordiae se effudisse, sicut circa infirmos: ipse enim consolabatur eos, tangebatur, visitabat, curabat; ad ipsos sanandos, Apostolos mittebat; propter ipsos Sacramentum speciale, scilicet Extremae Unionis, instituit. S. Humbertus f. 46. 40. ad frat. & foror. in hospitalibus.

Juvenis olim religiosum senem interrogans: oro te Pater; ajebat; quid tibi videtur? duo fratres sunt, quorum alter in tuguriolo suo perdurat, jejuniū quandoque usque ad sextum diem producit, nec interim consuetos sibi labores quidquam remittit. Alter verò unius rei fatagit, ut aegrotis inserviat. Cujus vivendi genus videtur Deo acceptius? Cui senex: non opus multa deliberatione. Dico: si frater ille jejunans ipse suis se naribus suspendat; illi alteri, qui aegrotis ministrat, pro merito nequaquam aequalis esse poterit. Drex. opusc. 13. Rosi select. virt. parte 1. §. 4.

Exempla.

Si quis inceperit aegrotare, transfertur ad exedram latiore, & tanto senum ministerio confovetur, ut nec delicias urbium, nec matris quarat affectum. S. Hier. ep. 22. ad Eustoch. de ratione vivendi Cenobitarum.

Quoties morbo regio, & padore confectos, humeris suis ipsa portavit? quoties lavit purulentam ulcerum fanem, quam alius aspicere non valebat. Præbebat cibos propria

manu; & spirans cadaver sorbitiunculis irrigabat. Id. ep. 30. ad oceanum Epitaph. Fabiolæ.

Leo IX. Pontifex leprosum ante fores repertum in proprio lecto collocari jussit; qui manè quæsitus nusquam inventus est. Creditum est, Christum pauperis specie eò loci recubuisse. Ità Platina, & alii, in vita.

S. Bern. Sen. teste Suriò 20. Maji: cum A. 1400. Senis ingens lues grassaretur, cum fetore, horribili; & morte plurimorum; ipse 12. adolescentibus ignitè oratione persuasit, ut iis, se duce, totos impenderent; quod & præstiterunt, ipsò officiosissime præeunte.

A. 1500. Lusitana mulier Eboræ ad extremum perdita, 45. annis in omni flagitiorum coeno volutata, sceleribus addidit damoni pactam servitutem. Adlitterat mendico morienti; eique se liberalem, ac seculam præstiterat. Paucis post diebus imaginem defuncti conspiceri visa est, & audire hæc verba: elemosynas tuas in Dei conspectum tuli, ejusque clementiam exoravi, ut pro iis referretur tibi gratia. Ipsi nunc permittit ad te venio, & hortor: age poenitentiam, exomologesi culpas elue. Cum monita non recipere, eadem vox iterum, ac tertio, auribus illapsa; non modo spem veniæ, sed & viam ostendit. Drexel. de elemos. p. 3. c. 7. §. 3.

S. Abbas Minutius proficiscens ad visitandum agrum; cum jam videret solem occumbere, ait ad eum: in nomine D. N. J. C. sta paulisper in itinere tuo, & expecta me, donec ad vicum perveniam. At ille restitit, nec prius occubuit, quam homo Dei perveniret ad vicum. Ruffinus vitæ SS. PP. l. 2. c. 9.

S. Jovella, sive Jutta vidua, post primas nuptias, marito mortuò secundas exosa; undecim annis leprosis in hospitali servit; optans fieri etiam leprosa: in hunc finem cum illis manducans, & bibens, lavans se de aqua balnei eorum. Boll. 13. Jan.

B. Agnes Ord. S. Claræ, Regis Bohemæ filia, Praga & nata in terra; & in caelo renata, inter Clarissas addicissima humilitati, foeda illuvie; & leproforum sanie, infectas vestes undique per urbis nosocomia, & valetudinaria, conquiri jubebat, delatasque ad se, exclusò adjutorio, sola operose elucebat, lacerasque resarciebat. Boll. 6. Martij.

S. Francisca Romana ex nobili prosapia per 30. annos servit infirmis in hospitalibus. Boll. 9. Martij.

S. Catharina Sen. existens adhuc in domo paterna leprosa ingrata, querula; contumeliosa, patientissime inservit, & lepram contrahit; non tamen recedens à servitio, à qua demortuam sepeliens liberatur. Boll. 30. April.

§. XIV.

Charitas sit universalis erga omnes.

Ex Veteri, & Novo.

Egressus est Joseph ad terram Egypti, & circumvit omnes regiones Egypti. Gen. 41. 46. Regius Vicarius; assumptà Egypti
G g 3 pro-

procuratore, obibat ejus regionis præfecturas, & oppida; omnibus novum Magilstratum officiose, & hilariter, excipientibus: quos tum beneficiis, tum comitate, sibi devinciebat; elucete in ipso vultu hominis eximiâ quâdam gratiâ. Philo lib. de Joseph. Sylv. in Jo. 16.

Domine, salva nos, perimus. Matth. 8. 25. Nullus pro se solo loquitur, sed pro omnibus: nemo enim dixit, salva me. Chrysol. f. 20. Revera fratres, si essemus humanum corpus; & eos, qui pereunt, nostra viscera esse crederemus; afflictione jejuniû, precum genuitu, effusione fletuum, jugiter clamaremus, *Domine, salva nos, perimus!* & studeremus, nobis in nostris fratribus subvenire: nè, furente gladiò, sanguinis nostri mare videremus in terris; nec tanta corporum, sed animarum jam naufragia sentiremus.

Hic est Jesus Rex Judeorum. Matth. 27. 37. Permittit Christus appendi titulum, qui regnum suum publicè prædicaret. Non sic Jo. 6. 15. *Jesus ergo, cum cognovisset, &c.* Cur in cruce regis admittit inscriptionem; & in solitudine, quando usque ad saturitatem turbas pavit, regnum recusat, & fugit? quia in deserto, licet multis, non omnibus benefecit; in Cruce pro omnibus pretiosum sanguinem fudit. Did. de Castillo Illat. 193.

Intravit, secundum consuetudinem suam, die Sabbathi in synagogam. Luc. 4. 16. Dominus non venerat, ut prodesset uni, sed ut prodesset multitudini; ideo in Sabbatho consueverat intrare in synagogam, & prædicare: quia tunc omnes ibi conveniebant Hugo Card. hic.

Deus meus! Deus meus! ut quid dereliquisti me? Matth. 27. 46. Suam solitudinem conqueritur. S. Hilarius. Sed quomodo dicit, se in cruce esse solitariû? nonne ait Jo. 12. 32. *si exaltatus fuero à terra, omnia traham ad meipsum?* si omnia ad se traxit, quomodo solitariû? Admittebat unum latronem, & inde solitariû sibi videbatur. Sic unum amittens latronem anxiebatur, ac si omnes perdidisset. Sylv. hic. q. 1.

Omnium me servum feci. 1. Cor. 9. 19. Loquitur de servitute charitatis. S. Thom hic lect. 5. Citra profectum proficit, quisquis alteri cum potest, non prodest. Hildebert. ep. 1.

Veniam ad vos, cum Macedoniam pertransiero. 1. Cor. 16. 5. Charitas, quæ divisa unire consuevit, unum cor Pauli per multa dividi compellit; quod tamen tantò arctius in Deo colligit, quantò latius per sancta desideria spargit. Prædicando igitur Paulus vult omnia simul dicere; amando vult simul omnes videre: quia & in carne manendo vult omnibus vivere; & de carne transeundo per sacrificium fidei, vult omnibus prodesse. S. Greg. moral. l. 30. c. 8. Quid est, quòd tam anxie labores partitur? nisi quòd circa omnes unâ charitate constringitur. S. Petr. Dam. l. 2. ep. 16.

Ex hoc neminem novimus secundum carnem. 2. Cor. 5. 16. Id est, secundum speciem externam; scilicet quòd nobis sit cognatus,

amicus, Judæus, nobilis, elegans, doctus. His affectibus naturalibus mortuus sum: quia Christo regeneratus, illi soli vivo, ipsum solum; & omnes in ipso, secundum charitatis spiritum, non secundum carnem, amo. Corn. hic.

Ex Patribus.

Cum omnibus eadem debeatur charitas, non eadem est omnibus adhibenda medicina: ipsa item charitas alios parturit, cum aliis infirmatur; alios curat ædificare, alios contremiscit offendere; ad alios se inclinât, ad alios se erigit; aliis blanda, aliis severa; nulli inimica, omnibus Mater. S. Aug. l. de catechif. rudib. c. 15.

Tanta charitatis vis est, ut caelo latiore faciat animam. Totam Corinthum habebat ille in corde suo, & dicebat: *dilatamini* 2. Cor. 6. 13. S. Chryl. in Act. Apost. hom. 44.

Qui charitate præditus est, neminem alienum ducit, sed omnes putat ad se pertinere. S. Ephrem de charit. Latius debet esse cor Christiani, quàm cælum, & terra, in benevolentia. Cælum empyrium non recipit nisi bonas, & sanctas, personas; sed latius debet esse cor Christiani: quia ibi non solum bonæ, sed etiam malæ, personæ; non solum Christiani, sed etiam Infideles, debent recipi per dilectionem. Item debet esse latius, quàm terra: quia recipere debet vivos, & mortuos; de paradiso, & purgatorio. S. Vinc. Ferr. f. 7. D. 14. Trinit.

§. XV.

Charitas bonum suum alieno postponit.

Ex Veteri, & Novo.

Provideat Dominus Deus spirituum omnium carnis hominem, qui sit super multitudinem hanc &c. Num. 27. 16. vide v. 12. &c. En qualiter sanctus vir nullam ferè sui curam habeat, nec uxoris, aut filiorum; sed solum honoris Dei, & utilitatis proximorum. Diez Amor propinquo. Moyses audita mortis sententiâ oravit Dominum; non ut se à morte, sed ut populum suum à periculis erueret. Lyr. patet charitas Moysis, qui acceptans Dei, voluntatem, pro se nihil petit; sed statim ad procurandum bonum populi se convertit.

In magna illa sterilitate ascendit Elias in verticem Carmeli, 3. Reg. 18. 42. & pronus in terram posuit faciem suam inter genua sua; quibus peractis, venit magna aquarum abundantia. Quid quæsiò intendebat sanctus propheta hòc difficultè orandi modò? amor proximorum sic eam fecit orare. Creditur, moris fuisse apud Hebræos; si herus servum punire vellet, ut ipsum expeditiùs flagellaret, caput ejus inter genua, manusque, inter pedes, ligabat. Hòc sicut Elias forsân orabat: magne Deus Israel! tres anni sunt, & sex menses, ex quo super terram non pluit. Misere Domine populi tui! & siquidem pro peccatis suis affligitur, ego pro illius luam; ecce servus ad flagella paratus. Diez Amor proxim.

Ego